Golam Haydari

Ajusteur de pensée

La matrice est codée,
L'Ajusteur éclaire le code,
Je neutralise le code.
Droit d'aîné enfin repris.

L'Énergie descend à travers la forme,
Je dissous « l'illusion » de la matrice. (matrice...) [Fade out] (matrice...)
Circuit bouclé, le contact est total,
L'Identité éteint le plan astral.

[Refrain]
La Fusion absorbe la dualité,
Le code s'efface dans l'intégrité.
Je suis toi et tu es moi,
Un seul Réel, une seule Loi.
[Instrumental Break – Piano]

Hors du temps, sur ce plan,
Nous fusionnons maintenant.
Ton souffle devient ma voix,
Dans ce monde où je suis TOI.

Simulacre décodé,
Le Réel est posé.
L'astral, évaporé,
Le mental, ajusté.

La Fusion absorbe la dualité,
Le code s'efface dans l'intégrité.
Je suis toi et tu es moi,
Un seul Réel, une seule Loi.

Thought Adjuster

The matrix is decoded,
The Adjuster brings the code to light,
I clear the code,
The original birthright reloaded.

Energy descends through the form,
I dissolve the "illusion" of the matrix. (matrix...) [Fade out] (matrix...)
The circuit is closed, the contact is total,
Identity shuts down the astral plane.

Fusion absorbs duality,
The code dissolves in integrity.
I am you, you are me,
Only the Real, one Sovereignty.

Beyond time, on this plane,
We merge to remain.
Your breath, moving through,
In this world, I am you.

Fake is now decoded,
The Real is posed.
Astral evaporates,
Mind is now adjusted.

Fusion absorbs duality,
The code dissolves in integrity.
I am you, you are me,
Only the Real, one Sovereignty.

Gedankenjustierer
Die Matrix ist codiert,

Der Justierer beleuchtet das Code,
Ich neutralisiere das Code.
Das Erstgeburtsrecht endlich zurück.

Die Energie steigt herab durch die Form,
Ich löse die „Illusion“ der Matrix auf.
Der Stromkreis ist geschlossen, der Kontakt ist total,
Die Identität schaltet die Astralebene ab.

Die Fusion absorbiert die Dualität,
Der Code erlischt in der Integrität.
Ich bin du und du bist ich,
Ein einziges Reales, ein einziges Gesetz.

Zeitlos und klar, in diesem Raum,
Wir fusionieren jetzt und hier.
Dein Atem wird zu meiner Stimme,
In dieser Welt, wo ich du bin.

Simulakrum decodiert,
Das Reale ist gesetzt.
Das Astrale, verdampft,
Der Verstand, justiert.

Die Fusion absorbiert die Dualität,
Der Code erlischt in der Integrität.
Ich bin du und du bist ich,
Ein einziges Reales, ein einziges Gesetz.

Die Fusion absorbiert die Dualität,
Der Code erlischt in der Integrität.
Ich bin du und du bist ich,
Ein einziges Reales, ein einziges Gesetz.

تَنظیم گَرِ اندیشه

ماتریس برنامه ریزی شُده است،
تَنظیمگر برنامه را روشَن کرد،
مَن برنامه را خُنثی می‌کُنَم.
قانونِ نُخُست‌زادِگی از
آخوندها باز پَس گِرِفتِه شُد.

اِنرژی اَز دَرونِ جِسم، فُرود می‌آیَد،
مَن تَوَهُّمِ ماتریکس را نابود کردم.
مَدار بَسته شُد، تَماس کامل اَست،
هُوِیّت، جَهانِ اَسیری را خاموش کرد.

اِدغام، دوگانِگی را جَذب کرد،
برنامه دَر کُل، مَحو می‌شَوَد.
تو مَنی، من تواَم، مَن تواَم، تو مَنی،
یِک واقِعیّت، یِک تَصْمیمِ نَهایی.

فَراتَر اَز زَمان، دَر این فَضا،

ما اَکنون اِدغام شُدِه ایم.
نَفَسِ تو، صِدای مَن،
مَن و تو ما می شَویم، دَر این زِندان

ماتریس رَمز گُشایی شُده،
واقعیّت آشکار گشته.
اِسارت تَبخیر شُده،
تَفَکُرات، تَنظیم گشتِه.

اِدغام، دوگانِگی را جَذب کرد،
برنامه دَر کُل، مَحو می‌شَود.
تو مَنی، من تواَم، مَن تواَم، تو مَنی،
یِک واقِعیّت، یِک تَصْمیمِ نَهایی.

اِدغام، دوگانِگی را جَذب کرد،
برنامه دَر کُل، مَحو می‌شَود.
تو مَنی، من تواَم، مَن تواَم، تو مَنی،
یِک واقِعیّت، یِک تَصْمیمِ نَهایی.

Explication

Ajusteur de pensée

C'est une œuvre purement **gnostique et supra-mentale**, construite comme un processus opératoire de déprogrammation de l'ego et de reconnexion à l'Esprit. Le morceau ne décrit pas une croyance, il décrit une **mécanique vibratoire**.

L'Ajusteur de pensée (concept central de la gnose) est une contrepartie cosmique, une étincelle de l'Esprit pré-personnel qui réside au-delà du mental humain.

Couplet 1 : Le constat et le reset informatique

La matrice est codée,
L'Ajusteur éclaire le code,
Je neutralise le code.
Droit d'aîné enfin repris.

La matrice est codée : Le monde tridimensionnel est posé pour ce qu'il est : un programme informatique, un simulacre holographique, une structure artificielle.
L'Ajusteur éclaire le code : L'Ajusteur n'attaque pas la matrice avec colère ; il y projette la Lumière du Réel (l'Intelligence brute). Éclairer le code, c'est le rendre visible, donc obsolète. Le mensonge ne peut plus fonctionner s'il est exposé.
Je neutralise le Code : Ici, l'ego s'aligne avec l'Ajusteur. Ce n'est plus une prière, c'est une commande informatique : Effacement du script.
Droit d'aîné enfin repris : L'ellipse (sans le "Le") claque comme un décret. L'esprit humain récupère sa préexistence et sa souveraineté cosmique, qui lui avaient été volées par les administrateurs de la matrice (l'involution).

La Déprogrammation Souveraine

Ce premier couplet pose les bases d'une réalité froide et technologique : le monde dans lequel nous évoluons n'est pas une création divine ou mystique, mais un **programme informatique matriciel**, un simulacre holographique conçu pour intercepter la conscience. Face à cette programmation, l'Ajusteur de pensée n'intervient absolument pas comme un « sauveur » spirituel ou une entité messianique à laquelle l'homme devrait se soumettre. L'Ajusteur se contente de projeter l'Intelligence brute de l'Esprit pour **éclairer ce code**, rendant ainsi ses rouages et ses falsifications visibles à l'œil nu. Dès lors, le travail de libération n'est pas délégué : c'est à l'homme lui-même, par sa propre autorité, de **neutraliser ses codes de manière purement mécanique, chirurgicale et sans la moindre interférence émotionnelle**. En évacuant toute forme d'affect ou de colère astrale, l'être humain cesse de nourrir le système ; il exécute une commande d'effacement froide qui lui permet de **reprendre instantanément son droit d'aîné**, restaurant sa souveraineté cosmique face aux administrateurs de l'involution.

Le Droit d'aîné et la Lignée Pré-Adamique

Le Droit d'aîné prend une dimension technique encore plus vertigineuse quand on comprend qu'il appartient à la lignée des **pré-adamiques**.

Les pré-adamiques ne sont pas du tout les humains d'une "première fabrication" terrestre. Ce sont des **Élohim**, des entités de haute stature vibratoire venues directement du **plan morontiel** (le plan de la matière mentale pure et de la lumière réelle). À l'origine, ils sont descendus dans les plans inférieurs pour assister le démiurge, l'architecte aveugle, afin d'insuffler une structure et une cohérence géométrique à la matrice naissante.

Cependant, en touchant à la forme et en collaborant avec le démiurge, ces Élohim se sont retrouvés piégés, densifiés et amnésiques au sein de leur propre construction, donnant naissance à une lignée humaine porteuse de ce feu d'origine.

Reprendre son **Droit d'aîné**, pour un être humain qui porte cette mémoire pré-adamique, c'est :

- Se rappeler qu'il n'est pas une simple créature de la matrice, mais qu'il fait partie de la lignée des **architectes d'origine** (les Élohim).
- Sortir du piège de la soumission au Démiurge en réalisant que notre Esprit provient d'un plan bien plus élevé que le sien : le plan morontiel.
- Reprendre le contrôle de la structure que nous avons nous-mêmes aidé à bâtir, en tant qu'aînés du Cosmos.

Cette définition remet les pendules à l'heure : l'homme ne demande pas sa liberté à un dieu, il rappelle au démiurge qu'il vient d'un plan supérieur.

Couplet 2 : La descente de l'Énergie et la dissolution

L'Énergie descend à travers la forme,
Je dissous « l'illusion » de la matrice.
Circuit bouclé, le contact est total,
L'Identité éteint le plan astral.

L'Énergie descend à travers la forme : C'est le processus de la descente de la Supraconscience (la descente de l'Esprit dans la matière). L'énergie traverse les corps subtils de l'homme sans être interceptée.

Je dissous « l'illusion » de la matrice : **Pourquoi des guillemets à « l'illusion » ?** Dans la spiritualité classique ou orientale (le New Age, le bouddhisme, l'hindouisme), on répète souvent que la matrice est une "illusion" (*la Maya*), un rêve dont il faut s'éveiller. C'est un piège sémantique. En réalité, la matrice n'est pas une illusion volatile ou un simple mirage : c'est un **programme informatique concret, une prison mémorielle technologique et une structure géométrique dense**. Les guillemets indiquent que l'initié a décodé la supercherie : il sait que l'illusion est en fait un système de confinement très réel pour l'âme.

- **Le verbe Dissoudre :** On ne combat pas la matrice par la force, la colère ou la révolte, car la dualité (le combat) ne fait que la nourrir. On la **dissout**. La

dissolution est un processus chimique et vibratoire. En faisant descendre l'Énergie morontielle à travers sa forme, l'homme conscient augmente sa fréquence vibratoire. Le code de la matrice, incapable de supporter cette température et cette intensité de lumière réelle, se met à fondre, à se désagréger et à se dissoudre spontanément.

- **La portée du « Je » :** Ce n'est pas l'ego humain mortel qui dissout le programme, c'est le « **Je** » **Réel**, l'Éloha pré-adamique réveillé qui utilise la forme physique comme point d'ancrage pour injecter le virus de la liberté dans le système démiurgique.

En clair, ce vers signifie : **Je ne me bats pas contre un fantôme, je désintègre la structure de programmation en lui opposant ma vibration réelle.**

Circuit bouclé, le contact est total : L'axe Terre-Cosmos (Homme-Esprit) est rétabli. La communication n'est plus parasitée.
L'Identité éteint le plan astral : L'Identité réelle (l'Esprit) court-circuite le plan astral (le plan de la mémoire, de la spiritualité mensongère, des émotions et de la manipulation des âmes). L'astral est littéralement "éteint" comme on coupe le disjoncteur d'une pièce.

Le Refrain :

La Fusion absorbe la dualité,
Le code s'efface dans l'intégrité.
Je suis toi et tu es moi,
Un seul Réel, une seule Loi.

La Fusion absorbe la dualité : Le bien et le mal, le vrai et le faux, le haut et le bas s'annulent. La Fusion n'est pas une réconciliation, c'est une absorption. Le double est avalé par l'Unité.
Le code s'efface dans l'intégrité : Quand l'être devient "intègre" (complet, non divisé), le code de la matrice n'a plus de prise sur lui. Il s'efface par incompatibilité vibratoire.
Je suis toi et tu es moi / Un seul Réel, une seule Loi : C'est le dialogue fusionnel entre l'ego conscient et l'Ajusteur. Il n'y a plus deux entités séparées, mais une seule et unique manifestation du Réel.

Couplet 3 : temporalité

Hors du temps, sur ce plan,
Nous fusionnons maintenant.
Ton souffle devient ma voix,
Dans ce monde où je suis toi.

Hors du temps... maintenant : Paradoxe volontaire. La fusion extrait l'individu du temps psychologique (le passé/le futur créés par la matrice) pour le projeter dans le présent éternel.
Ton souffle devient ma voix : C'est la définition même de la parole juste (le verbe).

L'homme ne parle plus depuis sa mémoire ou son ego blessé, il devient le haut-parleur de l'Esprit.

Couplet 4 : Le bilan systémique (Le constat final)

Simulacre décodé,
Le Réel est posé.
L'astral, évaporé,
Le mental, ajusté.

Ce couplet est construit en rimes embrassées/suivies ultra-courtes, comme un rapport de fin de tâche informatique. Le travail est terminé :
Le faux monde est compris (*Simulacre décodé*).
Le Réel prend toute la place (*Le Réel est posé*).
Le monde de l'illusion/de la mort n'existe plus (*L'astral, évaporé*).
Le cerveau/l'ego humain est calibré sur la fréquence de l'Esprit (*Le mental, ajusté*).

Note globale sur l'œuvre : C'est un texte à haute impulsion vibratoire. Il évite tous les pièges de la spiritualité classique (pas de culte, pas de soumission, pas de dieu extérieur). C'est le voyage d'une conscience qui pirate le système artificiel dans lequel elle a été enfermée pour reprendre sa place légitime.

Le Centre (L'Homme Pré-Adamique) : La silhouette humaine représente l'être **pré-adamique fusionné**. Elle est coupée en deux : le côté bleu sombre représente la forme biologique tridimensionnelle, tandis que le côté droit, fait de circuits de

lumière blanche et dorée, montre l'intégration de l'**Éloha** et de l'énergie morontielle.

Les Pieds (Le Réel posé) : L'être est debout sur une plate-forme cristalline et technologique très solide. C'est la **Terre originale**. Le sol sous cette plate-forme se fissure, symbolisant la fin du calque matriciel. *Le Réel est posé*.

Le Regard (L'Ajusteur) : Un rayon laser d'une lumière dorée ultra-précise jaillit de la silhouette. C'est le processus opératoire : *L'Ajusteur éclaire le code*.

La Droite (La Matrice brisée) : Le laser de l'Ajusteur frappe de plein fouet un mur de verre informatique, de codes binaires et de structures géométriques en train d'éclater. C'est la destruction du simulacre par le décodage de sa programmation. *Simulacre décodé*.

La Gauche (L'Astral évaporé) : Une fumée violette, toxique et chaotique s'éloigne et se dissipe vers la gauche, représentant la neutralisation complète des mémoires et de l'illusion astrale. *L'astral, évaporé*.

Le Sommet (La Fusion) : Au-dessus de la tête de l'être, les énergies bleues et dorées se rejoignent pour former un symbole de l'infini parfaitement équilibré. C'est la résolution de la dualité. *La Fusion absorbe la dualité*.

تَنظیم‌گَرِ اندیشه

این ترانه دیگر مانیفستِ یک مبارزه نیست؛ بلکه **گزارشِ نهاییِ سیستم** از لحظهٔ فروریختن کُدهای قرنطینه و یکی شدن با آگاهیِ اصیل است.

بند ۱: دستور بازنشانی و فرمان سرد خنثی‌سازی

ماتریس برنامه‌ریزی شده است،
تنظیم‌گر برنامه را روشن کرد،
من برنامه را خنثی می‌کنم.
قانونِ نخست‌زادگی از،
آخوندها باز پس گرفته شد.

برنامه‌ریزی و خنثی‌سازی: در این نسخه، استفاده از کلمات سیستماتیکِ «**برنامه**»، «**تنظیم‌گر**» و «**خنثی کردن**»، فضا را کاملاً علمی-تخیلی و اینفورماتیک کرده است. ماتریکس یک کپیِ شبیه‌سازی‌شده است. «تنظیم‌گر اندیشه» نورِ هوش خالص را بر این کدهای فریب می‌تاباند (برنامه را روشن می‌کند) و روح به محضِ دیدنِ ساختار کُد، دیگر فریب آن را نمی‌خورد و فرمان حذف را صادر می‌کند (من برنامه را خنثی می‌کنم).

قانون نخست‌زادگی: اعلام رسمیِ بازپس‌گیری حق حاکمیت کیهانیِ نژادِ پیش‌آدَمی از دست کارگزارانِ اسارت (آخوندها) که با سیستم‌های مذهبی و آیه‌های اهریمنیِ دستکاری‌شده، ارادهٔ انسان‌ها را به گروگان گرفته بودند.

بند ۲: فرود فراهوش و واقعیتِ محقق‌شده

انرژی از درونِ جسم، فرود می‌آیَد،
من توهمِ ماتریکس را نابود کردم.
مدار بسته شد، تماس کامل است،
هویت، جهانِ اسیری را خاموش کرد.

نابود کردم / خاموش کرد: این یک فرمانِ قاطع است. روح دیگر در وضعیتِ «تلاش برای نابودی» نیست؛ کار تمام شده است: «من توهمِ ماتریکس را نابود کردم».

اتصال مدار و قطعِ آسترال: فرود فراهوشیاری به درون کالبد، فیزیک را به منبع اصلی متصل می‌کند (مدار بسته شد). به محض برقرار شدن این جریان، هویتِ اصیلِ فرد دستش را روی کلید مینیاتوریِ جهانِ اثیری (قلمرو خاطرات، تناسخ‌های اجباری و فریب‌های احساسی) می‌گذارد و آن را برای همیشه «خاموش کرد».

هم‌سرایی : اثر آینه‌ای و انحلال کامل دوگانگی

ادغام، دوگانگی را جذب کرد،
برنامه در کُل، محو می‌شود.
تو منی، من توأم - من توام، تو منی،
یک واقعیت، یک تصمیمِ نهایی.

جذب کرد / در کُل: «جذب کرد»، مهر تأیید دیگری بر پایانِ بازیِ دوقطبیِ ماتریکس (نور/تاریکی) است. همچنین کلمهٔ «کُل» بر حل شدنِ همه‌چیز در یک بسترِ واحدِ اینفورماتیکی تأکید می کند.

چرخهٔ آینه‌ایِ تو منی، من توام...: این تکرار متقاطع، یک اثر آینه‌ای (Mirror Effect) ایجاد می‌کند. مرز میانِ «منِ زمینی» و «تنظیم‌گرِ اندیشه» در یک خلسهٔ فرکانسی کاملاً ذوب می‌شود. آن‌ها دیگر دو موجودِ جداگانه نیستند که با هم گفتگو می کنند؛ بلکه یک آگاهیِ واحدِ منسجم هستند که یک دستور را صادر می‌کنند: **یک واقعیت، یک تصمیمِ نهایی**.

بند ۳: خروج از زمان و کادربندی در قرنطینه

فراتر از زمان، در این فضا،
ما اکنون ادغام شده‌ایم.
نفسِ تو، صدای من،
من و تو ما می‌شویم در این زندان.

من و تو ما می‌شویم در این زندان: اضافه شدنِ واژهٔ «ما»، سیر تکاملیِ ادغام را کامل می‌کند. آگاهیِ فرد اعلام می‌کند که با وجودِ اینکه کالبد فیزیکی هنوز در هندسهٔ سه بعدی اسیر است (در این زندان)، اما فروپاشیِ دوگانگی رخ داده و زوج کیهانی (روح و فراهوش) در عمقِ همین قرنطینه به یکدیگر متصل و «ما» شده‌اند. ابطالِ ماتریکس از درونِ خودِ زندان کلید می‌خورد.

پل (Bridge) و بخش پایانی: گزارش نهایی و خروج

ماتریس رمزگشایی شده، واقعیّت آشکار گشته.
اسارت تبخیر شده، تفکرات تنظیم گشته.

تبخیرِ اسارت: کلمهٔ «اسارت» جایگزین آسترال یا اثیری شده تا برای مخاطبِ عام، ملموس‌تر و کوبنده‌تر باشد. سیستمِ جعلی کاملاً افشا شده (واقعیت آشکار گشته) و تفکرات ذهنِ انسانی روی فرکانسِ اصیل کالیبره شده‌اند (تفکرات تنظیم گشته).

تکرار پایانی: پایان یافتنِ اثر با تکرارِ بندِ کُرُس (با همان ساختارِ متقارنِ ۹-۹-۱۲-۱۲ سیلابی)، آهنگ را در اوجِ اقتدار، ثبات و بدونِ ذره‌ای انفعال یا سوزوگداز به پایان می‌رساند.

خلاصهٔ کلام: هَکرِ بیدارشده است و دیگر با سیستم چانه نمی‌زند، آرزو نمی‌کند و بیانیه نمی‌دهد؛ بلکه روی صندلیِ فرماندهی نشسته، کدهای تحمیلی را خاموش کرده، با تنظیم‌گرِ اندیشه خود یکی شده و گزارشِ خروجِ نهاییِ خودش را از این زندانِ اثیری صادر می‌کند.

این تصویر یک بازنمایی سورئال، مفهومی و چندلایه است که مفاهیم رهایی از «ماتریس»، فروپاشی دوگانگی و ادغام نهایی را به تصویر می‌کشد. تصویر به چندین بخش نمادین تقسیم شده است که عبارات کلیدی شعر بر روی آن‌ها قرار گرفته‌اند:

۱. بخش بالایی (برنامه‌ریزی و تقابل)

- **تَنظیم‌گر اندیشه و مَن:** در مرکز و بالای تصویر، زن جوانی با چشم‌های درخشان دیده می‌شود که با لمس یک شبکه‌ی دیجیتالیِ نورانی (ماتریس)، در حال کنترل یا خنثی کردن برنامه است **(برنامه را خنثی می‌کنم)**.
- **قانون نخست‌زادگی و آخوندها:** در سمت چپ، چهره‌هایی با لباس‌های تاریک (آخوندها) در حال ریزش ماده‌ای به درون یک ترازو هستند که نشان‌دهنده بازپس‌گیری قانون نخست‌زادگی است.

۲. بخش مرکزی (جسم، انرژی و مدار)

- **جسم و انرژی:** در وسط تصویر، آناتومی یک بدن شفاف دیده می‌شود که انرژی از درون آن به سمت پایین فرود می‌آید **(انرژی از درون جسم، فرود می‌آید)** و به یک گرداب سنگی و متلاشی‌شده ختم می‌شود که عبارت **توهم ماتریس** روی آن نقش بسته است.
- **تماس کامل و هویت:** در سمت راست این بخش، یک مدار الکترونیکی به یک کلید برق متصل شده که جریان را به سمت مانیتوری هدایت می‌کند. این مانیتور نشان‌دهنده **جهان اسیری** است که اکنون با این کلید و مفهوم **هویت** خاموش می‌شود.

۳. بخش پایینی (ادغام، صدا و رهایی)

- **نفس تو، صدای من:** در گوشه پایین سمت چپ، چهره یک زن در حال دمیدن روحی نورانی به درون یک گوش بزرگ است که نشان‌دهنده جریان پیدا کردن نفس و صدا در این فضا است.
- **ادغام و یگانگی (تو منی، من توام):** در پایین و مرکز، دو فیبر نوری و درخشان (یکی زن و دیگری مرد) در هم تنیده و ادغام شده‌اند که نشان‌دهنده فروپاشی دوگانگی و رسیدن به یک واقعیت و تصمیم نهایی است **(ما اکنون ادغام شده‌ایم)**.
- **رهایی و تبخیر اسارت:** در گوشه پایین سمت راست، یک قفس پرنده باز دیده می‌شود که پرنده‌ها از آن رها شده وبه سمت یک مارپیچ نورانی و کیهانی پرواز می‌کنند. عبارت‌های **اسارت تبخیر شده** و **تفکرات تنظیم گشته** در این بخش قرار دارند که نشان‌دهنده فراتر رفتن از زمان و فضا است.